

פורסם מחקרו של ספיצר:

אוריינטציה-נמצאו ראיות לאפקטיביות של טיפול רה

(Nicolosi) ולינדה א. ניקולוסי (Waller) רוי וואלרמאט

(מילולית: ארכיבים של *Archives of Sexual Behavior* - ב) פורסמו התוצאות של מחקר שבוצע על ידי ד"ר רוברט ל. ספיצר (Vol. 32, No. 5, October 2003, pp. 403-417, התנהגות מינית), חלק מהותי מזהותו של אדם שאינו –ממצאיו של ספיצר מאתגרים את ההנחה הרווחת כי "אוריינטציה הומוסקסואלית" היא "מי שאדם הוא" יכול להשתנות לעולם.

האקטיביזם ההומוסקסואלי. ספיצר שיחק בתפקיד המחקר משך תשומת לב מיוחדת מפני שמחברו, פסיכיאטר חשוב, נחשב כמגן היסטורי של הפסיכיאטרי של ההפרעות הנפשיות. בהסרתה של ההומוסקסואליות מהמדריך, 1973-צירי ב 200 מגיבים משני השתתפו - תגיב לטיפולידואלים מסוימיםאצל אינדיבידואלים דומיננטית-טציה הומוסקסואלית פרה ההיפותזה, כי אוריינטציה מינית וחו על שינויים מאוריינטציה הומוסקסואלית להטרנסקסואלית שמחזיקים מעמד 5 שנים או יותר. יד, 57 נשים) שימהמינים (143 גבר כבסיס השוואתי. שימשהשנה שקדמה לראיון ה מינית, כאשר-החד במשיכה, העריך מספר היבטיםהמחקר, שהיה בנוי על ראיונות טלפוני י קריטריונים: נשאלים מקוריים היו צריכים לענות של שנבמטרה להתקבל למחקר בן 16 החודשים, 247 דומיננטית במשך שנים רבות, כולל השנה שקדמה לתחילת הטיפול (לפחות -), הם היו צריכים להיות בעלי משיכה הומוסקסואלית פרהראשית (בלעדית 100 הומוסקסואל - וית, כאשר 0 הוא הטרנסקסואל בלעדית 60 בסקאלה של משיכה מינ 10 נקודות, שהחזיקו מעמד לפחות 5 שנים, לכיוון הקצה הטרנסקסואלי של -חרי הטיפול היה עליהם לחוות שינוי של לא פחות מ, אשנית 1. סקאלת המשיכה המינית

אכן דיווחו על שינוי מאוריינטציה " באוריינטציה לא היו נפוצות, מרבית המשתתפים מלאמרות שדוגמאות של שינוי " דומיננטית או בלעדית -ומיננטית או בלעדית לפני הטיפול לאוריינטציה הטרנסקסואלית פרה-הומוסקסואלית פרה כתוצאה מתרפיה רפראטיבית. האחרונהבשנה

גדולים בארצות הברית, אשר טוענים כי הנפש של ארגוני בריאות וצאות אלו סותרות את הצהרות העמדותנראה כי ת ראיות של ספיצר מדווח על מינית. אולם-חדאפקטיבית בפנייה למשיכה אין בסיס מדעי להאמין שפסיכותרפיה היא באופן משמעותי מאשר משתתפים גברים. יותר שינוי שינוי בשני המינים, למרות שמשתתפות נשים דיווחו על

: כדלהלןהפרטים הסטטיסטיים והדמוגרפיים של הנשאלים כוללים

- שנבחרו היו אוריינטציה; הסובייקטים-ל הטיפולמחקר לא חיפש מדגם אקראי של קליינטים של מתנדבים.
 - גיל ממוצע: גברים 42, נשים 44.
 - הראיון: 76% מהגברים היו נשואים כפי שהיו 47% מהנשאלות הנשים. 21% מצב משפחתי בעת טיפול. מהנשים היו נשואים לפני שהתחילו 18%-מהגברים ו 76% היו בוגרי קולג'. -95% היו לבנים ו
 - ו בארצות הברית, יתר 16% חיו באירופה. 84% התגורר
 - המשתתפים שהצהירו כי הדת כלמכריעים מתוך 97% היו מרקע נוצרי, 3% היו יהודים, עם 93% . בחייהם"ביותראו "חשובה "מאוד" היתה
 - 19% מהמשתתפים היו אנשי מקצוע מתחום בריאות הנפש או מנהלים של מרכזי תמיכה רוחניים גייזו.-ס(מיניסטריונים) של אק
 - "הומוסקסואלים מוצהרים". יותר משליש בחלק מהזמן שקדם לטיפול 41% דיווחו כי היו לו ברצינות התאבדות בשל גברים 37%, נשים 35%) דיווחו כי פעם אחת הם שקמהמשתתפים (מהמשיכות הבלתי רצויות שלהם. מורת רוח
 - מאמצים לשנות אוריינטציה הומוסקסואלית. בעד 78% דיברו בגלוי

בקשה לדירוג בסולם של בין 1 כן/לא או כל אחת מהן מצריכה תשובת - של 114 שאלות סגורות בן 45 דקותראיון טלפוניכשהוא משתמש תחומים הבאים: מחקרו של ספיצר התמקד ב-10-ל

נית הומוסקסואלית, תכיפות, תכיפות של פעילות מימשיכה מינית, זיהוי מיני עצמי, עוצמת אי הנוחות עם תחושות הומוסקסואליות ת, אחוז אפיוזדות האוננות ו השתוקקות לפעילות הומוסקסואליתחלימה בהקיץ על אמינית, תכיפות ה-ס רומנטית חדהשתוקקות למערכת יחה בעלי ותכיפות החשיפה לחומרים פורנוגרפיים , אחוז אפיוזדות כאלו עם פנטוז הטרנסקסואליפנטוזיות הומוסקסואליות, המאופיינות ב אוריינטציה הומוסקסואלית.

בנוסף, משתתפים התבקשו להגיב לסדרה של סיבות אפשריות להפצם בשינוי מאוריינטציה הומוסקסואלית ליות, וכן התבקשו להעריך את מערכות היחסים בנישואין שלהםלהטרנסקסוא

חלק ממצאי המחקר של ספיצר, במיוחד ביחס למוטיבציה להשתנות, כללו:

- מספק רגשית את סגנון החיים ההומוסקסואלי. 79% כבים (85% גברים, 70% נשים) לא מצאו רוב המגי 35% מהנשים - לאמונות הדתיות שלהם, עם 67% מהגברים ו כי הומוסקסואליות מנוגדתמשני המינים אמרו היוו מכשול להפצם להינשא או להישאר נשואים. זשהצהירו כי חיי גיי

- מינית לבני המין הזוהה, אחוז מסוים (גברים 13%, נשים 4%) מעולם לא למרות שכל המשתתפים נמשכו חווה למעשה מין הומוסקסואלי בהסכמה. יותר גברים מגיבים (34%) מאשר נשים (2%) היו מעורבים במין 50 פרטנרים שונים במהלך חייהם. זאת ועוד, יותר גברים מאשר נשים (53%-הומוסקסואלי עם יותר מ סכמה לפני המאמץ הטיפולי. הלאם לא היו מעורבים במין הטרנסקסואלי בלעומת (33%) מעו ה בולטת גם יד"ר ספיצר אמר כי המידע שנאסף הראה, כי בעקבות טיפול, רבים מהמשתתפים חוו עלי וד שאלה (שנמצאים) במערכות יחסים של נישואין בתכיפות של וגם בסיפוק מפעילות הטרנסקסואלית, בע מ. ייבין בני/בנות זוגם לבינול יותר גד סיפוק רגשי ציינו

למעשה, –אוריינטציה מוחלטת מהומוסקסואל להטרנסקסואל, רוב המגיבים ציינו כי הם עדיין מתמודדים מדי פעם עם משיכות בלתי רצויות –באשר לרה ברור מעבר למידע אנקדוטי ומציע ראייה כי למרות זאת מחקר זה, מסכם ספיצר, "מרחיק ב37% מהנשים דיווחו על שינוי מוחלט. רק 11% מהגברים ו טיפול רפראטיבי הוא מוצלח לעתים".

אם היו יודעים על הזמינות שלו; ספיצר מכיר בקושי להעריך כמה גברים ונשים הומוסקסואלים באוכלוסייה הכללית יחפצו למעשה בטיפול רפראטיבי להשתנות. חפצואלית ואין להם כל זהות הומוסקס עם שבעי רצון ללא ספק אנשים רבים, הוא מציינ, "הם דיווחו כי זה היה הוא אומר, משתתפים במחקר שלנו, ספיצר מציינ, לא היתה כל ראייה לנזק. "להפך", אוריינטציה הוא מזיק? אשר ל-פול רההאם טי "עבר לשינוי אוריינטציה מינית עצמה מדרכים מועיל במגוון

ליישם, האיגוד הפסיכיאטרי האמריקאי צריך להפסיק אמר ספיצר נזק, ומאחר שהמחקר שלו מצא תועלת ניכרת וללא ש וביר ולגושי, לאגיז-אקטיבי טיפול מחייבאוריינטציה, בעודו מעודד באופן-טיפול רהמ במסר שלו המניאסטנדרטים כפולים זהות הומוסקסואלית.

טיפול השם לו כים להפסיק את מגמתם להחריםאות הנפש צריתחום בריתר על כן, ספיצר כתב במסקנתו, "אנשי המקצוע ב שינוי באוריינטציה מינית. למטרה

צליח, יכולים לעשות בחירה פשרות שהם יתאכזבו אם הטיפול לא י באשר לאשיודעו תוך הבעת הסכמה לאחה פציינטים רבים, " הבלתי רצויות שלהם". יות שלהם ומזעור המשיכות הומוסקסואלירציונלית לעבוד על פיתוח הפוטנציאל ההטרנסקסואל באופן פופולרי, מה שידוע שהם–אוריינטציה נבחר רק על ידי קליינטים שמונעים על ידי רגשות אשמה –האם טיפול רה ולייעוד בסיסית לאוטונומיה כצריכה להיחשב כזאת בחירה פיצר. למעשה, "היכולת לעשות כ"הומופוביה"? להפך, מסיק ס של קליינט". העצמי

[Copyright © NARTH. All Rights Reserved.](#)

עודכן: 7 באוקטובר 2003